

Drama za decu

MESTO GDE ODLAZE IZGUBLJENE STVARI

Ana Ivanović

Kontakt: anin.mejl@gmail.com

Lica:

ZVEZDA - NALEPNICA

DUŠAN - DEČAK KOJI GUBI STVARI

KOSMONAUTKINJA - DUŠANOVA MAMA

MOREPLOVAC - DUŠANOV TATA

IZGUBLJENE STVARI

1. POČETAK

Tek ponešto na sceni.

Samo ono što nam je potrebno kako bi nam bilo jasno da smo u dečijoj sobi.

Sve ostalo mogu da izmaštaju oni koji nisu izgubili maštu.

Zvezdano nebo na plafonu.

Za one koji su izgubili maštu to su zvezde nalepnice na zidu iznad police u dečijoj sobi.

Sa ili bez mašte ove zvezde sijaju.

Sve dok jedna zvezda ne prestane da sija.

Sve dok jedna zvezda ne nestane sa plafona.

Pojavi se na sceni.

ZVEZDA

Bila jednom jedna zvezda koja je odlučila da ne provede ceo život na istom mestu. Izabrala je da luta, istražuje, putuje, saznaje... Ali, nas ne zanima putovanje kroz vreme. Nas zanima šta se dešava danas. Današnji dan je neponovljiv. Kao što je svaki otisak prsta jedinstven. Ne postoje dva ista dana na svetu. Kao što je svako dete priča za sebe.

Pojavljuje se Dušan, u pidžami.

ZVEZDA

Ono što je svakom detetu zajedničko je da gubi stvari. Ne postoji dete koje nekada nešto nije izgubilo. Da li vi gubite stvari? Kliker, olovku, daljinski, dugme... Ili reč kojom treba da objasnite šta ste izgubili. Ali, niko ne gubi stvari kao Dušan. Čak ni veš mašina čarape.

A da – sa jednom čarapom. Drugu je negde, ko zna gde, zaturio.

ZVEZDA

Nije oduvek bilo tako. Dušan nije ništa više od ostale dece gubio stvari. Tu i tamo poneku olovku ili loptu. Sada ne prođe dan da ne zaturi omiljenu igračku, duks u parku pored klackalice, ranac na terenu, kliker u džepu, olovku na dnu kutije, čarapu ispod kreveta... U jednom trenutku u ruci mu je lopta, a u drugom je nema. Kao da je u zemlju propala.

Pojavljaju se Dušanovi mama i Dušanov tata.

DUŠANOVA MAMA

Opet si zaboravio jaknu u parku!

DUŠANOV TATA
Ovo je peta lopta koju si izgubio!

DUŠANOVA MAMA
Jednom ćeš se i ti izgubiti!

ZVEZDA
Upoznajte Dušana - dečaka koji gubi stvari.

DUŠAN
Nisam ja, stvari se same gube.

DUŠANOV TATA
Jeste, lopta odskakuta sama od sebe.

Lopta odskakuta sama od sebe.

DUŠANOVA MAMA
Ranac ima krila pa odleti.

Ranac raširi krila i odleti.

DUŠANOV TATA
Patika pobegne trčeci.

Patika beži trčeci.

ZVEZDA
Dušan svaki dan sluša razne rečenice. Kratke, dugačke. Neke su blage kao sladoled od vanile. Neke su oštre kao makaze koje seku živu ogradu. Neke uđu na jedno uvo, a na drugo izađu. Neke se urežu za ceo život.

DUŠANOVA MAMA
Prerastao si plišane igračke.

DUŠANOV TATA
Nisi više mali.

DUŠANOVA MAMA
To je za bebe.

DUŠANOV TATA
Kada ćeš više da odrasteš?

DUŠANOV MAMA
Hoćeš da idemo na posao i da te ostavimo samog?

DUŠANOV TATA
Kada sam bio tvojih godina kuvao sam ručak.

DUŠANOVA MAMA
Hoćeš da budemo kao svi drugi roditelji?

DUŠANOV TATA
Kad sam ja bio tvojih godina, sam sam letovao.

DUŠANOVA MAMA
Kada ćeš da naučiš da gledaš na sat?

DUŠANOV TATA
Kad sam ja bio tvojih godina vozio sam kola.

DUŠANOVA MAMA
Ne plači.

DUŠANOV TATA
Ne budi tužan.

DUŠANOVA MAMA
Ne budi ljut.

DUŠANOV TATA
Ne budi nervozan.

DUŠANOVA MAMA
Nemoj da praviš buku.

DUŠANOV TATA
Imamo važan poziv.

DUŠANOVA MAMA
Pravi se da nisi tu.

ZVEZDA
I među svim tim rečenicama ponavlja se jedna koja ostaje urezana kao izrezbareno ime šestarom na školskoj klupi.

DUŠANOVA MAMA
Izmišljaš!

DUŠANOV TATA
Izmišljaš!

ZVEZDA
Ako neke stvari ponovite dovoljno puta možda se i dese.

DUŠAN
Ne izmišljam!

DUŠANOVA MAMA
Prestani da izmišljaš.

DUŠANOV TATA
Prestani da izmišljaš.

Dušanova mama i Dušanov tata se spremaju za posao.

Rade sve što rade svako jutro.

Otvaraju frižider, zatvaraju slavinu, ubacuju u sudoperu, uzimaju iz fioke, češljaju se, peru zube, oblače čarape, gase toster, povlače kazanče, pakuju torbu, zakopčavaju dugme, stavljaju sat, vezuju pertle.

Ostavljaju doručak na stolu.

Uzimaju kafu.

Odlaze na posao u susednu sobu.

Oni rade od kuće.

Tu su, a nisu tu.

Više nisu tu nego što su tu.

Dušan nije sam, a ostaje sam.

To je gore nego da je Dušan stvarno sam.

To se ne razlikuje mnogo od nekog drugog dana.

Još uvek ne znamo šta je ono što čini ovaj dan drugačijim.

ZVEZDA

Uprkos svemu, Dušan je jedan sasvim običan dečak. Baš kao što je i njegovo ime obično. Svaki dan se budi i ide na spavanje. I sve ostalo između izlaska i zalaska sunca je obično. Međutim, današnji dan je drugačiji. Sinoć kada je Dušan legao da spava nije ni slutio šta će danas da se desi.

Dušan sedi u tišini.

ZVEZDA

Postoje razni dani. Radni i neradni. Mali i veliki. Dani za pamćenje i oni kojih ne možemo da se setimo. Neki dani prolete za tren. A neki kada se završe više ništa nije kao što je bilo pre. Postoje obični dani i oni drugi. Ali i neobičan dan počinje kao i svaki drugi. A postoji i dan toliko neverovatan da sve i da hoće ne može da se izmisli. Takvi dani se obično dese onima sa običnim imenom.

Zvezda se ugasi.

DUŠAN

Drago mi je kada neke stvari nestanu. Nestane zubobolja, šum na slici, stane kiša, probudim se iz košmara, završi se strašan film. Ali, od jutros je nešto drugačije. Kao da nešto nije gde je bilo. Ali, ne znam šta. Krevet je tu. Tu su i polica, tepih i stolica. Jakna na stolici. Knjiga na polici. Gumica za brisanje je u pernici, čestitka za rođendan u ramu, čarape svih boja su u fioci, sem jedne leve. Mama i tata su na poslu u susednoj sobi... Soba je na svom mestu.

Dušan proverava da li je sa njegovim likom sve na svom mestu - jedno oko, dva oka, usta, levo uvo, desno uvo...

DUŠAN

Ja sam tu gde sam bio.

Sipa pastu na četkicu.

Pere zube.

Tada mi ugledamo nešto što on ne vidi.

Dušan ima sve mlečne zube sem jednog.

Da li je to ono što ovaj dan čini drugačijim?

Kada odvrne slavinu da ispere pastu shvati (ne da je jedan zub izgubio, nego nešto drugo).

DUŠAN

Nema vode! To je to! Kap koja je prelila čašu. Ne mogu više da čekam da se stvari pojave same od sebe. Moram nešto da preuzmem. Krećem u potragu. Sudbina čovečanstva zavisi samo od mene. Kao što je zavisila od mnogih avanturista i istraživača morskih dubina i svemirskih daljina. Dosta je više gubljenja. Pronaći ću sve izgubljene stvari!

Dušan oblači jaknu.

Ne zna ni sam zašto, svi heroji idu u avanturu u nekakvoj jakni.

Počinje avantura.

2. JEDRENJAK I TRI NOVČIĆA

DUŠAN

Šta ako sve što je izgubljeno odlazi na isto mesto?

Dušan gleda ispod kreveta.

DUŠAN

Šta ako sve stvari koje sam izgubio čekaju da ih pronađem?

Dušan traži na polici.

DUŠAN

Da bi znao koliko je situacija ozbiljna, moram da saznam šta je sve nestalo.

Dušan otvara ormane.

DUŠAN

Soba je na svom mestu, krevet, polica, tepih, stolica. Jakna na stolici. Zelena lopta na polici.

Dušan otvara fioke.

DUŠAN

Dvadeset tri gumice za brisanje, čestitka za rođendan, čarape svih boja, minus jedna leva, kutija sa fotografijama, stari telefon, plišane igračke, jedrenjak i avion na baterije. Gde je jedrenjak? Bio je tu na polici.

Piše na papir.

DUŠAN

Nestali su i tri novčića, mentol bombona i privezak. Šta imaju zajedničko tri novčića, mentol bombona i privezak? Bombona i novčići i privezak? Mentol bombona i novčići? Novčići i privezak? Dva novčića i mentol bombona?

Tišina, samo njegov glas odjekuje.

DUŠAN

Cela ova zagonetka nema baš mnogo smisla. Možda za tri novčića može da se kupi mentol bombona i privezak? Jedna bombona? Ko još prodaje jednu bombonu? Kakav privezak? Za ključeve?

Pojavljuje se Zvezda.

ZVEZDA

Dušan je odustao. Nije ni pokušavao da shvati. Kao kada gleda film, pustio je da se misli pojavljuju i nestaju, baš kao što su tri novčića, mentol bombona i privezak pronašli svoj put. Niz bušan džep, došli su do ćoška jedne jakne. Ne bilo koje jakne, već one koja je bila zakačena za stolicu, a stolica je u sobi, soba u kući, kuća u gradu... Dečak daleko u beskrajnim krajevima kosmosa.

Nakon misterije nestanka tri novčića, mentol bombone i priveska, nestalo je sunce, ali samo na kratko, dok oblak nije prošao. Za nekoliko sekundi sunce se ponovo pojavilo. Za razliku od svih ostalih zaturenih stvari koje su i dalje čekale da budu pronađene.

Odlazi Zvezda.

Pojavljuje se Moreplovac u jedrenjaku.

MOREPLOVAC

Hej mali!

Za one bez mašte, jedrenjak je jedna obična kartonska kutija sa čaršavom umesto jedra.

Za sve ostale to je najveći jedrenjak na svetu.

Moreplovac ima mornarsku majicu.

Kako drugačije.

MOREPLOVAC

Ti u pidžami što si zaboravio da obučeš drugu čarapu! Ali si se setio da obučeš jaknu.

DUŠAN

Ko si ti? Šta radiš u mojoj sobi?

MOREPLOVAC

Da li si ti dečak koji gubi stvari? Da li vidiš šta si napravio? Prekinuo si važno putovanje. Prepolovio si pustolovinu.

DUŠAN

Kako?

MOREPLOVAC

Znaš ti odakle ja dolazim?

DUŠAN

Iz prodavnice televizora?

MOREPLOVAC

Sa sedam mora. Svih sedam je presušilo.

DUŠAN

Nema više mora?

MOREPLOVAC

Koliko imaš godina?

DUŠAN

Šest...

MOREPLOVAC

Ha! U tvojim godinama ja sam već prešao ceo svet peške.

DUŠAN

...i po.

MOREPLOVAC

Otplovio sam sam prvo more.

DUŠAN

I ja imam jedrenjak. Imao sam. Dok ga nisam izgubio.

MOREPLOVAC

Šta da radi moreplovac bez vode? Šta će se desiti sa putovanjem? Ostaće nezavršeno?

DUŠAN

Da li si video usput moj jedrenjak? Drveni sa belim jedrima... Možda ako otkrijem gde je jedrenjak, možda tu pronađem sve izgubljene stvari.

MOREPLOVAC

Jedrenjak sa razmrljanom plavom farbom sa leve strane?

DUŠAN

Da! Izgrebao se kad je pao sa kreveta...

MOREPLOVAC

Bio ti je omiljena igračka.

DUŠAN

Moja omiljena igračka je... Ne sećam se.

MOREPLOVAC

Plovio si tepihom, bežao od ajkule, umakao talasima velikim kao soliter da bi stigao do ostrva sa zakopanim blagom.

DUŠAN

Možda se u zakopanom blagu kriju sve izgubljene stvari?

MOREPLOVAC

Omiljene igračke se ne zaboravljaju tek tako. Kada si se poslednji put igrao sa jedrenjakom?

Pokazuje Dušanu kartonsku kutiju sa razmrljanom plavom farbom sa leve strane.

DUŠAN

To je obična kutija.

MOREPLOVAC

Hoćeš da kažeš da je jedrenjak kojim sam otplovio sve okeane i mora na svetu jedna obična kutija?

DUŠAN

Nije obična, već kutija od televizora.

MOREPLOVAC

Ovo ovde je obična mala kutija od televizora? Najveći jedrenjak koji se usidrio na svim kontinentima?

DUŠAN

Dobro, možda je kutija od veš mašine.

MOREPLOVAC

Možda ne vidiš dobro? Sigurno je to.

Daje Dušanu naočare.

MOREPLOVAC

Sad vidiš jedrenjak, je l' da?

DUŠAN

Kutija. Samo je sad mutna.

MOREPLOVAC

Ti nešto mutiš.

Uzima nazad naočare od Dušana.

MOREPLOVAC

A sad, šta ću da radim ako nema mora? Da radim u biblioteci?

DUŠAN

Šta god da se desi, ja ću zauvek ostati onaj koji gubi stvari.

MOREPLOVAC

Mislim da ti i dalje nije jasno šta se desilo.

Moreplovac odvrne slavinu.

MOREPLOVAC

To što nema vode u slavini znači da nema jezera. Bez jezera, nema mora. Bez mora ni najvećih okeana. Nosim ti poruku od svih riba iz svih mora i okeana sveta (*čita*):
Vrati vodu!

DUŠAN

Nisam je ja izgubio!

MOREPLOVAC

Ti si dečak koji gubi stvari?

DUŠAN

Da.

MOREPLOVAC

Šta misliš šta rade sve ribe bez vode? Gde su sad ajkule? Gde je morski jež? U šumi!

DUŠAN

Šta radi morski jež u šumi?

MOREPLOVAC

Živi u ježevoj kućici.

DUŠAN

Izmišljaš.

MOREPLOVAC

A da li znaš da ako nema vode, nema ni drveća, bez drveća nema ni žutog ni crvenog lišća. Bez žutog i crvenog lišća nema jeseni. Bez zime je nestao sneg na planinama. Bez svih godišnjih doba nema više sunca. Bez jeseni nema ni proleća. Bez proleća nema cveća. Bez cveća nema pčela. Bez pčela nema ljudi. Nestaćemo kao da smo tvoj kliker. Samo što nas niko nikada neće pronaći.

DUŠAN

Hoćeš da kažeš da sam ja kriv što je nestao led sa Severnog pola? Ja sam kriv što nema više pčela ni ljudi?

MOREPLOVAC

Pingvini više ne žive na Južnom polu.

DUŠAN

Izmišljaš!

MOREPLOVAC

Pingvin je u pustinji.

DUŠAN

Šta radi pingvin u pustinji?

MOREPLOVAC

Hladi se lepezom od palminog lista.

DUŠAN

Jesteee...

MOREPLOVAC

Zebra je u gradu...

DUŠAN

Šta radi zebra u gradu? Vozi se tramvajem?

MOREPLOVAC

Kada bi, za promenu, izašao iz svoje sobe video bi šta se dešava sa svetom tvojom krivicom.

Moreplovac pokušava da pozove pingvina.

MOREPLOVAC

Sad ćemo da pozovemo pingvina nek ti sam ispriča.

Ne uspeva da uspostavi vezu.

MOREPLOVAC

Možda se javi zebra na pešačkom prelazu.

Moreplovac bezuspešno pokušava da pozove zebra.

MOREPLOVAC

Morski jež će se javiti. On se uvek javi.

Moreplovac pokušava da pozove ježa. Ne uspeva.

DUŠAN

Imaš bujnu maštu. Kao da si niži od najniže police.

MOREPLOVAC

Pozvaću ih kasnije.

Moreplovac podiže jedra.

MOREPLOVAC

Kada su ostala deca išla u vrtić ja sam podizao jedra. Kad dune severac, znam da će posle da dođe bonaca. Znam da prepoznam kišne oblake. Znam razliku između kumulonimbusa i cirokumulusa u po dana i po noći. Zategnem užad i strpljivo čekam da prođe nevreme. Da bi se pojavilo bolje vreme, pre toga, treba da se desi oluja. Posle oluje dođe bonaca. Doduše, kiše nije bilo ne pamtim. Ti si kriv. Moraćeš da platiš.

DUŠAN

Gde sam mogao da stavim vodu?

MOREPLOVAC

U nevolji si. Šteta će te koštati tri novčića. Hoćeš da kažeš da nemaš ni jedan novčić?

DUŠAN

U džep?

Dušan zavlači ruke u džepove zelene jakne.

MOREPLOVAC

Da li si gledao Petra Pana i kapetana Kuku? Simbada Moreplovca? Da li si čitao Korto Maltezea? Znaš šta je hodanje po dasci? Ili ćeš biti moj mali od palube do kraja života?

Dušan vrisne tako da mu se vide svi zubi.

Sem jednog.

To vidi poneko.

Samo Dušan ne vidi.

MOREPLOVAC

Šta ti se desilo? Nije ti ovo prvo hodanje po dasci?

Moreplovac ubacuje svog novog malog od palube na jedrenjak.

Dušan u poslednjem trenutku pre nego što će napraviti svoj poslednji korak po dasci pronalazi nešto u džepovima.

DUŠAN

Šta je ovo? Novčići... Bombona.

Stavlja bombonu u usta.

DUŠAN

Našao sam ih! Otkrio sam mesto gde odlaze izgubljene stvari! U bušan džep!

MOREPLOVAC

Tri novčića... Izvukao si se. Za sad. Dok ne smišliš kako da vratiš vodu.

DUŠAN

Sve vreme su bili tu.

MOREPLOVAC

Osnovno pravilo za sve mornare: Da bi se nešto pojavilo, pre toga, nešto treba da nestane.

Dušan izvrne džepove.

DUŠAN

Gde je lopta? Gde su čarapa, duks i ranac? Gde su drvene šine? Gde je svemirska letelica? Bušan džep je izgleda samo to što jeste - bušan džep.

Moreplovac se odomaćuje u kući.

DUŠAN
Šta radiš?

MOREPLOVAC
Kako misliš da isplovim? Jedino da stavim točkove na jedrenjak.

DUŠAN
Jedrenjak na točkove! Pa to ne postoji! Da nema možda i antenu? Koliko auspuha ima?

MOREPLOVAC
Ako može pingvin da živi u pustinji, morski jež u šumi, a zebra u gradu, mogu i ja da se naviknem na život na suvom.

Moreplovac se oseća kao kod kuće.

Izuje se.

Jede Dušanov doručak.

Zavali se u fotelju.

Upalio bi televizor, ali u Dušanovoj kući nema televizora.

Samo prazne kutije od televizora.

Ili od veš mašine.

3. SVEMIRSKA LETELICA I PRIVEZAK

U odnosu na prehodnu scenu, u Dušanovoj sobi tu i tamo nedostaje još nekoliko predmeta.

Dušan je tu negde i dalje traži sve što je izgubio.

Ne zna šta će sa sobom i sa svima u sobi, dok Moreplovac glasno hrče.

Mrak. Šištanje. Tup udarac.

Pojavljuje se kutija za one koji su izgubili maštu.

Za sve ostale svemirska letelica sleće sa dalekog putovanja iz svemira na sred Dušanove sobe.

KOSMONAUTKINJA
Kontrola! Imamo situaciju. Svemirska letelica je pala. Kontrola! Nemamo napajanje. Laser ne radi.

Iz svemirske letelice izlazi Kosmonautkinja.

DUŠAN

Da li si ti vodoinstalater? Došla si da popraviš vodu?

KOSMONAUTKINJA

Zvezda sa neba je nestala. Kontrola?

DUŠAN

Da, izgubio sam je. Kao i mnoge druge stvari. Loptu, čarapu, duks, jaknu, ranac, kliker, olovku, dugme, privezak...

KOSMONAUTKINJA

Ko si ti? Ti znaš šta se desilo sa zvezdom?

DUŠAN

Odepila se sa plafona pre nekoliko dana.

KOSMONAUTKINJA

Čujete vi ovo? Kontrola? Kaže da je sama od sebe pala! Stvari ne nestaju same od sebe! Isto kao što se ne gube same od sebe.

DUŠAN

Ko si ti?

KOSMONAUTKINJA

Šta misliš? Kaciga, odelo, letilica. Ne sećaš se, a osvajanje svemira ti je bila omiljena igra.

Dušan se penje na kutiju, kako bi bio bliže zvezdama.

KOSMONAUTKINJA

Šta radiš to? Pokvarićeš svemirski brod!

DUŠAN

Nikada se nisam igrao svemira. Naročito ne sa običnom nalepnicom.

KOSMONAUTKINJA

To ti je bila omiljena igra.

DUŠAN

Moja omiljena igra je... Ne sećam se.

KOSMONAUTKINJA

Da li si ti dečak koji pokvari sve što dohvati?

DUŠAN

Ne. Ja sam dečak koji gubi stvari.

KOSMONAUTKINJA

Deca ne gube zvezde tek tako. U stvari, ne gube ih nikako.

DUŠAN

Ugasi svetlo. Vidiš... Tu kod lustera prazno mesto, levo od police. Tamo gde je crna rupa. Tačno iznad ormana.

KOSMONAUTKINJA

Više stotina miliona godina nakon sto je vreme počelo da teče posle Velikog praska nisam čula takvu glupost.

DUŠAN

Tu je pala.

KOSMONAUTKINJA

Zvezde ne padaju.

DUŠAN

A ne prava zvezda. Nema pravih zvezda u dečijoj sobi.

KOSMONAUTKINJA

Hoćeš da kažeš da ni ja nisam prava kosmonautkinja?

DUŠAN

Ti si vodoinstalater.

KOSMONAUTKINJA

Ni ovo nije prava svemirska letelica.

DUŠAN

Najobičnija kutija.

KOSMONAUTKINJA

Kakav bezobrazluk. Kontrola? Ovaj ljudski primerak sabotira našu misiju. Molim za proceduru.

Kosmonautkinja se sklanja od Dušana, kako ne bi čuo proceduru.

KOSMONAUTKINJA

I zvezde ne mogu da nestanu tek tako!

DUŠAN

Mogu da se odlepe.

KOSMONAUTKINJA

Više stotina miliona godina nakon sto je vreme počelo da teče posle Velikog praska, a pod uticajem gravitacije u vasioni su počeli da se izdvajaju u zasebne celine ogromni oblaci čestica. Od njih su nastale prve zvezde, a time i galaksije. Kad se jedna zvezda tokom svoje evolucije toliko uveća da prepuni svoju površinu započinje njeno menjanje... One se kreću kroz ogromna, daleka i pusta prostranstva i izložena su jedino opštem dejstvu gravitacije galaksije. Te zvezde se tvrdoglavo i danas kreću

po svojim starim putanjama sasvim različitim od putanja zvezda iz unutrašnjosti... Kreću se na nekih desetak hiljada svetlostnih godina iznad i ispod diska galaksije, u prostoru za koji se dugo verovalo da je sasvim pust i prazan. Ono što hoću da kažem je da Zvezda ne može da nestane. Može samo da promeni oblik.

DUŠAN

To nije nikakva zvezda, to je najobičnija nalepnica!

KOSMONAUTKINJA(*uspostavlja vezu*)

Kontrola? Ljudski oblik odbija da kaže istinu.

DUŠAN

To je istina. Evo mogu da izgubim još jednu zvezdu.

KOSMONAUTKINJA

Kontrola! On preti da će da uništi zvezdu. Pošaljite pojačanje. Dok ne objasniš, ti si zarobljenik misije.

Dušan se penje na policu kako bi dohvatio zvezde.

DUŠAN

Nešto je drugačije. Kao da juče nisam mogao da dohvatim ovu policu.

Pada nekoliko predmeta sa police, među njima i privezak.

KOSMONAUTKINJA

Šta je to?

DUŠAN

Privezak?

KOSMONAUTKINJA

Daj mi da vidim.

DUŠAN

Najobičniji laser privezak. Izgubio sam ga, ali, evo, pronašao sam ga ovde na najvišoj polici.

KOSMONAUTKINJA

Laser?! Misliš uređaj za pokretanje svemirske letelice!

Dušan traži ostale izgubljene predmete na polici.

DUŠAN

Gde su čarapa, duks, ranac, lopta, kliker? Gde su plišana igračka pingvin, morski jež i zebra? Najviša polica je samo to što jeste - najviša polica, a ne mesto gde odlaze izgubljene stvari.

KOSMONAUTKINJA

Slušaj me pažljivo! Možeš da pomogneš da se spasi čovečanstvo.

DUŠAN

Hoću! To mi je životna želja.

KOSMONAUTKINJA

Poseduješ materijal koji će mi pomoći da popravim brod. Samo laserski zrak može da aktivira mašinu.

DUŠAN

Moj privezak?

KOSMONAUTKINJA

Kako se zoveš? Ako uspemo, kada se ponovo pojavi, zvezda će dobiti ime po tebi.

DUŠAN

Misliš nalepnica će da dobije ime po meni.

Ulaze u kutiju, tj. u svemirsku letilicu.

KOSMONAUTKINJA (*uspostavlja vezu*)

Kontrola? Spremna sam.

Deset,

devet,

osam,

sedam,

šest,

pet,

četiri,

tri,

dva,

jedan. Polećemo!

Nisu nigde poleteli.

Letelica se nije ni mrdnula.

I svi su ostali tu gde su bili, i sve je ostalo tako kako jeste, u Dušanovoj sobi.

DUŠAN

Naravno da nigde nismo poleteli kad je ovo obična kutija.

KOSMONAUTKINJA

Svemirski brod kojim sam obišla celu galaksiju nazivaš kutijom?

DUŠAN

Kad jeste kutija.

KOSMONAUTKINJA

Ovo je previše! Čak i za mene koja sam prošla svemirsku obuku. Ostaću ovde dok se ne smirim.

DUŠAN

I ti!

KOSMONAUTKINJA

Zato sam odlučila ceo život da provedem daleko. Da ne moram da slušam tuđa mišljenja o bilo čemu. U svemiru nema nikoga. U svemiru nema buke. Ni jednog jedinog zvuka.

DUŠAN

Da li si možda u tom svemiru videla moje izgubljene stvari?

KOSMONAUTKINJA

Jedino ako si izgubio Mlečni put.

DUŠAN

Odavno ne pijem mleko.

KOSMONAUTKINJA

Imaš malo mleka? Treba mi za čaj.

DUŠAN

Nisam ja tamo neka beba.

KOSMONAUTKINJA

Ostaću ovde dok ne smislim kako da popravim svemirsku letelicu. Nadam se da ti ne smeta.

Dušan se oseća u sopstvenoj sobi kao na nepoznatoj planeti.

Kosmonautkinja se ponaša kao kod kuće.

Napravi čaj.

Zavali se u fotelju.

Čita knjigu koju uzme sa police.

Ubrzo i zaspi.

4. ZVEZDA I TRI PROPUŠTENA POZIVA

Malo po malo i skoro sve iz Dušanove sobe je nestalo.

Sem Moreplovca i Kosmonautkinje.

Jedino bi za njih Dušan voleo da su nestali.

Oni su tu, a čak i kad ih ne vidi - čuje ih.

Ili mljackaju ili srču. Ili kao sad - hrču.

Ne zna se koji zvuk Dušana više nervira.

DUŠAN

Ne znam koja je prva stvar koju sam izgubio, ali znam koja je poslednja. Gde je sad patika? Skoro mi je omalila, ali nisam mislio još uvek da prestanem da je nosim. Nemam ni gde da sednem, nema ni kreveta ni sobe. Sam sam na svetu. Njih ne računam. Ako i dalje ima sveta. Sve je nestalo. Oko mene nema ničega poznatog. Da li to znači da sam se izgubio?

Dušan pokušava da pronađe neki putokaz.

DUŠAN

Šta ću da radim bez mojih igračaka, kolekcije lavića, klikera, društvenih igara? Bicikle? Nemam ni patike pa da mogu da trčim. Ni trampolinu, pa da mogu da skačem i vidim svet iz druge perspektive. Sve sam uspeo da izgubim. Nisam uspeo da pronađem mesto gde nestaju izgubljene stvari. Kao da je sve u zemlju propalo. Jedino ako stvarno nije u zemlju propalo.

Ne nalazi ga.

DUŠAN

Gde su svi nestali? Ima li koga? Ništa se ne čuje. Možda sam u svemiru? Ako je sve na svetu nestalo, onda ničega nema ni ovde. Ni mog troćineta, ni frižidera, ni kreveta, ni lampe, ni mašine za veš, ni kutije sa igračkama. Možda su nestale i pčele, a ni nas više nema.

Svemirska tišina.

DUŠAN

Ništa ne vidim. Sigurno se najstrašnije čudovište krije ovde... Šta je ovo?! Kakav je ovo mrak? Nestao je i dan? Veštice, čudovišta i čuvari šuma mi prave zasedu! Ne plašim se mraka! Ni njihovih lepljivih pipaka i kreštavih glasova! Ako treba pobiću i najstrašnija bića.

Pojavljuje se Zvezda, ali Dušan je još uvek ne vidi.

Samo je čuje.

Pored Zvezde čuju se i dečije igračke, neke ponavljaju snimljene reči, neke sviraju, neke krče ili škripe.

ZVEZDA

Koja je prva stvar koju si izgubio?

Zvezda treperi kao baterijska lampa koja se pali-gasi.

DUŠAN

Ko je to?

ZVEZDA

Ne sećaš se?

DUŠAN

Da li si ti svitac?

ZVEZDA

Nisam ja tamo neka krilata buba.

DUŠAN

Možda si baterijska lampa?

ZVEZDA

Koja je prva stvar koju si izgubio?

DUŠAN

Prva stvar koju sam izgubio? Ne sećam se.

ZVEZDA

Kada si se poslednji put igrao?

DUŠAN

Ne sećam se.

ZVEZDA

Da li si se danas igrao sa loptom ili autićima?

DUŠAN

Nisam.

ZVEZDA

Da li si napravio zamak od kocki?

Zvezda se ugasi.

DUŠAN

Hej! Baterijska lampa! Gde si nestala? Vрати se! Kuda treba da idem? Levo ili desno? Osvetli mi put! Gde je mesto gde odlaze izgubljene stvari?

ZVEZDA

Moraš da odeš tamo gde nisi bio nikada pre.

Zvezda odlazi.

Moreplovac i Kosmonautkinja spavaju.

Hrkanje prekida zvono telefona.

Dušan uzima telefon od Moreplovca, javlja se.

Video poziv se emituje preko video bima.

Uspostavlja se video poziv - pojavljuje se zebra - stoji na sred ulice.

DUŠAN

Halo?

ZEBRA

Gde je Moreplovac? Zvao me je.

DUŠAN

Ko si ti?

ZEBRA

Nisam sigurno golman fudbalskog tima.

DUŠAN

Šta radiš tu na sred ulice?

ZEBRA

Nikada nisi video zebru na ulici?

DUŠAN

Zebre žive u savani.

ZEBRA

Živele su. Sad regulišem saobraćaj.

DUŠAN

Zebra saobraćajac?

ZEBRA

Dok su postojala godišnja doba znalo se koja životinja živi gde. Onda ih je jedan dečak izgubio.

DUŠAN

Nisam!

ZEBRA

Ti?! Kako si ti tako mali uspeo da ih sakriješ?

DUŠAN

Porastao sam. Mogu da dohvatim najvišu policu.

ZEBRA

Hej, ti! Ulica se prelazi na pešačkom prelazu!

DUŠAN

Kako je u gradu?

ZEBRA

Zagušljivo.

DUŠAN

Možda ti možeš da mi pomogneš. Ako pronađem mesto gde odlaze izgubljene stvari možda su tu i godišnja doba. Ako pronađem godišnja doba možda se i pčele vrate, a sa pčelama i svi ostali. Da nisi video loptu kad je odskakutala niz ulicu?

Telefon zvoni.

ZEBRA

Danas izgleda da je sve moguće. Ako je zebra u gradu, možda i lopta skakuće po ulici.

Video pozivu se priključi – morski jež u šumi.

ZEBRA

Moram da idem. Neko prelazi van pešačkog prelaza.

Poziv sa zebrom se prekida.

MORSKI JEŽ

Halo?

Pojavljuje se morki jež u sred šume.

DUŠAN

Morski jež ne živi u šumi.

Morski jež kija.

MORSKI JEŽ

Imam propušten poziv.

Morski jež slini.

Iako nisam sigurna kako morski ježevi dišu, ovaj morski jež priča kroz nos.

DUŠAN

Nemoguće.

MORSKI JEŽ

Prehladio sam se. Ipak sam ja navikao na drugačiju klimu.

DUŠAN

Zar nije hladno na dnu mora?

MORSKI JEŽ

Ne bih to nazvao hladno. To je više mokro. Na dnu mora ne duva vetar. Ovde u šumi samo duva vetar i stalno nešto pada. Ništa nije mokro, samo je blatnjavo. Da imam noge bile bi mi stalno mokre.

DUŠAN

Da li jež može da se naježi od hladnoće?

MORSKI JEŽ

Ako vidiš moreplovca pitaj ga što me je zvao. Idem da stavim vodu. Moram da se inhaliram slanom vodom da mi se ova prehlada ne spusti u bodlje.

Prekine se veza.

DUŠAN

Sigurno i ja imam temperaturu. Da li virus može da se prenese preko video poziva? Zebra u gradu, morski jež u šumi... pričam sa njima telefonom...

Zvoni telefon. Video poziv – pojavljuje se pingvin ispod palme u pustinji.

DUŠAN

Halo?

PINGVIN

Ko si ti? Gde je Moreplovac? Zvao me je.

DUŠAN

Da sam u pustinji, pomislio bih da je ovo fatamorgana.

Pingvin okreće kameru na telefonu i pokazuje mu pustinju.

DUŠAN

Pingvin u pustinji!

PINGVIN

Od kako sam se izgubio ne mogu da se pronađem nigde drugde.

DUŠAN

Šta radiš tu po ceo dan?

PINGVIN

Ništa.

DUŠAN

Ja ipak volim da radim nešto.

PINGVIN

Možeš da juriš hlad. To je celodnevni posao. Ma, šalim se! Nisam ja tamo neka kamila.

DUŠAN

I ti si se izgubio?

PINGVIN

Spuštam se niz peščane dine po ceo dan! Bolje je nego po ledu. Manje boli kad tresnem.

DUŠAN

Ja sam sve izgubio.

PINGVIN

Izgubio si bord? Mogu da ti pozajmim moj.

DUŠAN

Prvo sam izgubio vodu, pa su nestala sva mora i okeani, zebra je završila u gradu, a morski jež u šumu.

PINGVIN

Izgleda da na sve može jedan morski jež, zebra ili pingvin da se naviknu.

DUŠAN

Nemoguće.

PINGVIN

Ja sam samo izgubio par kocki leda koje sam poneo sa sobom.

DUŠAN

Sigurno sam ja kriv što si se i ti izgubio...

PINGVIN

Fale mi za ledeni čaj, znaš to je u pustinji teško pronaći.

DUŠAN

Ja sam kriv... što si se izgubio...

Zvezda treperi. Počne da sija.

PINGVIN

Bez svega mogu. Rupe u zaleđenom moru mi ništa ne znače. Ni kapa ni šal mi ne nedostaju. Ne moram više da se oblačim slojevito. Ali jedan guc ledenog čaja...

DUŠAN

Ne znam da li je od ovog sunca...

Zvezda sija.

DUŠAN

Setio sam se! Tebe sam izgubio! Igrali smo se u parku. U pesku u parku. I rekli su mi da sam veliki da te nosim sa sobom. Svejedno sam te poneo. Igrali smo se u pesku kao mi smo na putu oko sveta i pešačimo Saharom. Zaboravio sam te! I ne sećam se da sam te vratio kući. Moju omiljenu plišanu igračku - pingvina.

PINGVIN

Zbog tebe me prži sunce danima umesto da se brčkam u ledenoj vodi?

DUŠAN

Sad sam te našao!

PINGVIN

Sećam se... Igrali smo se svaki dan. A onda si me zaboravio. Šta se desilo?

DUŠAN

Prestao sam da se igram.

PINGVIN

Ti si dečak koji je prestao da se igra?

DUŠAN

Ti si prva stvar koju sam izgubio! Tako je sve počelo! Pa sam izgubio i kliker, i loptu, i kocke.

PINGVIN

Zašto?

DUŠAN

To se desi kad porasteš. Mogu da dohvatim najvišu policu. Znači da sam viši nego što sam ikada bio.

PINGVIN

Ja nikada neću prestati da se igram. Čak ni kada mi ispadne zub kao tebi.

DUŠAN

Zub! To sam jutros izgubio.

PINGVIN

Nisi znao da imaš zub manje? Nije ni čudo što si pogubljen.

DUŠAN

Pustinja je mesto gde odlaze izgubljene stvari!

PINGVIN

Pustinja je pusta.

DUŠAN

Da nisi video negde loptu, kliker i ranac?

PINGVIN

Ne pronađemo uvek sve što izgubimo..

DUŠAN

Šta sada treba da radim kada sam te pronašao? Gde se nalazi sve ostalo što sam izgubio?

PINGVIN

Za početak me izbavi odavde.

DUŠAN

Kako da dođem do tebe? Pošalji mi lokaciju. Halo?

Poziv se prekida.

5. MESTO GDE ODLAZE IZGUBLJENE STVARI

Dušan je u svojoj sobi.

Potpuno praznoj.

Sve je izgubljeno.

DUŠAN

Gde su svi nestali? Gde je pingvin otišao? Ponovo sam ga izgubio. Kao i sve ostalo što sam mogao da izgubim. Jedrenjak i vodu i deo bez kog svemirska letelica ne radi. Kao da se vrtim u krug. Već celu večnost tragam za tim mestom. Gde ću pronaći sve? U mraku ili belini. Ne znam šta je ovo. Ne vidim prst pred okom! Sve je belo. Nema ničega. Sve je otišlo negde daleko. Stvarno jesam dečak koji gubi stvari. Ovo nije moja soba! Nije ni more, ni svemir. Sam sam na svetu. Ako ima i dalje sveta. Šta ću da radim bez mojih igračkaka, kolekcije lavića, klikera, društvenih igara? Bojica? Nemam ni patike pa da mogu da pobegnem. Ne znam više gde da tražim. Na kraju, izgubio sam i sebe.

Blješti svetlo.

DUŠAN
Baterijska lampo!

ZVEZDA
Nisam ja tamo neka lampa na baterije.

DUŠAN
A ko si ti onda?

ZVEZDA
Zar me ne prepoznaješ?

DUŠAN
Ne vidim ništa od svetla...

Pojavljuje se Zvezda.

DUŠAN
Moja izgubljena zvezda nalepnica!

ZVEZDA
Malo su mi se ivice iskrzale, ali da, ja sam.

DUŠAN
Kako to da nalepnica govori?

ZVEZDA
Ti si me tako izmislio.

DUŠAN
Kako si tu završila?

ZVEZDA
Ti si me doveo.

DUŠAN
Ja?

ZVEZDA
Pre ne znam ni sama više tačno koliko... Prestao si da izmišljaš. A onda sam pala sa plafona na parket. Postala sam obična nalepnica. Zakačila sam se za tvoju patiku. Kada si se igrao žmurke odlepila sam se sa đona. Tu si me ostavio samu. Nisam više sijala. Samo sam blede svetlucala. Niko me nije pronašao sve do današnjeg dana. Nekako sam opet završila na đonu i vratila sam se odakle sam krenula - u sobu.

DUŠAN

Nisam hteo da te izgubim...

ZVEZDA

Bila je to jedna prava kosmička pustolovina.

DUŠAN

Šta je ovo?

*Tup udarac.
Kotrljanje klikera.*

Talasi.

Pojavljuju se klikeri.

DUŠAN

Žuti, zeleni, plavi, ljubičasti klikeri koje sam prerastao! Otkud vi ovde?

KLIKERI

Doskakutall smo.

DUŠAN

Kako to da klikeri sami od sebe skakuću?

KLIKERI

Od kako si prestao da se igraš sa nama, kotrljali smo se dan i noć. Na kraju smo završili u kanalu pored ulice, sve dok nas jednog dana neka mačka nije izvukla. Završili bismo u njenim kandžama, da se nije pojavio pas. Mačka je potrčala i nas ostavila na ulici. Odkotrljali smo se što smo brže mogli sve dok nas nije zaustavila poznata ograda sa jorgovanom. Pre neki dan, kada je poštar ulazio, šutnuo nas je nekoliko puta i uleteli smo u podrum kroz otvoren prozor.

Pojavljuje se duks.

DUKS

Ja sam duks koji si izgubio u parku.

DUŠAN

Moj omiljeni duks! Gde si bio?

DUKS

Ležao sam, tamo gde si me ostavio, na spravi za igranje. Mislio sam da sam ti omalio i da je to kraj. Deca su me razvlačila, vukla za oba rukava. Onda me je neko od prolaznika bacio u kantu za đubre. Ovako lep i duks, bez jedne rupice od moljca. Sve dok me đubretari nisu ubacili u kamion i slučajno sam ispao dok su praznili novi kontejner baš ovde ispred tvoje kuće.

Pojavljuje se čarapa.

DUŠAN

Žuto-zelena čarapa!

ČARAPA

Pre nego što sam se izgubila, bila sam glumica u lutkarskom pozorištu. Svako veče bih izvodila drugu predstavu. Bila sam princeza, patuljak, vilenjak. Svaki dan neki novi lik. Onda sam se srozala sa noge i završila iza kreveta kao jedna obična čarapa. Vukla sam se po podu, nakupila se prašine. Čak sam i viđala desnu čarapu na tvojoj nozi samu i neuparenu, ali nisam mogla ništa da uradim. Na kraju me je tvoja mama pokupila i odnela u korpu za prljav veš. Tu sam dugo čekala. Znaš, šarenoj čarapi je jako teško da dočeka svoj red na pranje. Crne ili bele stvari se redovno peru. Ja sam čekala na dnu korpe čitavu večnost. Pritiskalo me je prljav veš. Kako sam bila ljubomorna na bele sportske čarape koje se peru svaki dan!

Pojavljuje se sat.

SAT

Ne sećaš se mene? Sat koji si izgubio. Od kada si prestao da se igraš napolju, da meriš koliko ti treba vremena da se popneš na najvišu granu, od tad računam svaki izgubljen sekund i dan. Hiljadu osamsto pedeset i šest sekundi je prošlo od dana kada si me ostavio u staroj kutiji za cipele. Samo malo mi je ogrebano staklo. Radim k'o švajcarski sat iako sam iz Kine.

Pojavljuje se kockica.

KOCKICA

Nisam navikla na samoću. Ja volim društvo. Kada sam se igrala sa tobom svaki dan sam bila nešto drugo. Bila sam zamak, kuća, kula, put. Od kako si me ostavio samu u kutiji, postala sam samo kocka. Od tad imam krizu identiteta. Pokušavam da pronađem kockicu sa kojom mogu da se igram kako bi bila nešto drugo od običnog geometrijskog tela.

DUŠAN

Sad ste svi tu! Duks! Lavić! Autić! Figurice! Zvezda padalica, dugme, kockice, olovka, morski jež, zebra i pingvin plišana igračka...

Pojavljuje se pingvin.

PINGVIN

Iako mi je bilo zabavno u pustinji u parku, ipak više volim da se igram sa tobom.

Pojavljuje se zebra.

ZEBRA

Manja je buka u tvojoj sobi.

Pojavljuje se morski jež.

MORSKI JEŽ

Topliji mi je tvoj krevet od šumske kućice.

JEDRENJAK

Zapluskivali su me nepoznati talasi i vodili vetrovi na mesta na kojima nikada ranije nisam bio.

ZEBRA

Zašto si prestao da se igraš sa nama?

PINGVIN

Zašto si nas zaboravio?

DUŠAN

Mislio sam... Kada porasteš toliko da možeš da dohvatiš poslednju policu da prestaneš da se igraš.

KOCKICA

Nismo ti više zanimljivi?

DUŠAN

Mislio sam kada ti ispadne mlečni zub, to je kraj.

MORSKI JEŽ

Ispao ti je mlečni zub?

Izgubljeni-nađeni predmeti su prestrašeni.

SAT

Naše je odzvonilo.

KLIKERI

Odskakutali smo svoje.

KOCKICA

Sada smo samo obični, bespotrebni predmeti.

ČARAPA

Završićemo na deponiji.

DUKS

Ili na buvljaku!

MORSKI JEŽ

Ako imamo sreće, možda neki od nas završe na dnu mora.

DUŠAN

Stanite! Slušajte me!

PINGVIN

Prvo će da mi se rasparaju končići.

ZEBRA

Ispašće mi sunđer.

MORKI JEŽ

Izbledeće mi tkanina.

KLIKERI

Smrskaće nas kao da smo stare naočare.

SAT

Koja je svrha postojanja sata ako ne može da kaže tačno vreme?

KLIKERI

Ako ne možemo da se kotrljamo, ko smo mi?

PINGVIN

Ako mi se ofuca pliš, kako ću se zvati?

DUŠAN

Neću nikada prestati da se igram!

Izgubljeni-nađeni predmeti se konačno utišaju.

KLIKERI

Ni kada porasteš do lampe?

DUŠAN

Čak ni kada mi ispadnu svi zubi!

Dušan vraća izgubljene stvari u svoju sobu.

JEDRENJAK

Bila je prava avantura pronaći put.

ČARAPA

Prašnjava avantura ako mene pitaš.

DUKS

Zgužvana.

SAT

Bezvremena.

KLIKERI

Vrtoglava.

PINGVIN
Paklena.

ZEBRA
Zagušljiva.

MORSKI JEŽ
Naježena.

KOCKICA
Dobro je da se sve skockalo.

DUŠAN
Ali, kako ste uspeali da me nađete kad ja nisam uspeo da nađem vas?

JEDRENJAK
Pratili smo Zvezdu.

6. POLETANJE

Dušan je u svojoj sobi.

Izgubljene stvari su na svom mestu.

Plišane igračke pingvin, morski jež i zebra su na krevetu.

Klikeri u uglu sobe.

Olovka u pernici.

Duks je na stolici.

Kocka sa drugim kockama.

Sat je na Dušanovoj ruci.

Zvezda na nebu.

Moreplovac i Kosmonautkinja su i dalje tu.

DUŠAN
Vi ste i dalje tu?

KOSMONAUTKINJA
Sigurno nismo na Marsu.

MOREPLOVAC
A gde bi bili?

KOSMONAUTKINJA

Ne može svemirska letelica da se popravi sama od sebe.

MOREPLOVAC

Sigurno nismo odleteli jedrenjakom.

KOSMONAUTKINJA

Šta ćemo da radimo?

DUŠAN

Pronašao sam izgubljene stvari!

MOREPLOVAC

Super.

KOSMONAUTKINJA

Još predmeta. Samo nam je to falilo.

MOREPLOVAC

Da li si smislio kako da nas izbaviš iz svoje sobe?

KOSMONAUTKINJA

Letelica i dalje ne radi.

MOREPLOVAC

Jedrenjak je i dalje nasukan.

DUŠAN

Ali, kako da smislim?

KOSMONAUTKINJA

Izmisli nešto.

MOREPLOVAC

Ako još jedan dan provedem ovde gotovo je. Postaću bibliotekar.

DUŠAN

Trebaće mi pomoć.

Dolaze sat, pingvin, kocka, čarapa, duks, klikeri... Svi zajedno prave nešto što ne može tek tako da se izmisli.

DUŠAN

Popravljamo pokvareno.

MOREPLOVAC

Zavrćemo odvrnuto.

KOSMONAUTKINJA
Zatežemo olabavljeno.

MOREPLOVAC
Spajamo razdvojeno.

KOCKA
Gradimo iz početka.

KLIKERI
Pokrećemo zaustavljeno.

ČARAPA
Uparujemo rasporeno.

DUŠAN
Izmišljamo nešto što nikada ranije nije postojalo.

DUŠAN
Vaša svemirska jedrilica je spremna!

Kosmonautkinja i Moreplovac ulaze u svemirsku jedrilicu napravljenu od jedrenjaka i svemirske letelice.

MOREPLOVAC
Krećemo!

Kosmonautkinja i Moreplovac ulaze u svemirsku jedrilicu napravljenu od jedrenjaka i svemirske letelice.

Pozivaju Dušana da krene sa njima.

Dušan ostaje gde jeste.

Danas mu nije potreban svemir ni daleko more.

Danas je njegova soba mesto na kom nije bio nikada pre.

Svemirska jedrilica raširi jedra i poleće.

Odlazi, sve dok ne ode dalje, još dalje, najdalje.

Do mesta odakle je planeta Zemlja mala kao lopta.

Ček, ček, ček.

Oko zemlje kruže neki predmeti, da nisu to još neke Dušanove izgubljene stvari?

Ne.

To je đubre koje smo napravili i koje kruži oko planete.

Nije vreme ni mesto a ni priča kada će se svi ti predmeti vratiti odakle su došli.

Ali, jednom će se desiti.

Sručiće nam se na glave pre ili kasnije.

7. KRAJ – A NA KRAJU NOVI DAN

Na kraju, sve je isto kao na početku, samo što ništa nije isto.

Dušanova soba.

A u njoj sve što mogu da izmaštaju oni koji su pronašli maštu.

Zvezdano nebo u sobi.

Dušanova mama i Dušanov tata se vraćaju sa posla, iz susedne sobe.

Dušan okružen svojim izgubljenim-nađenim predmetima.

DUŠAN

Mama! Tata! Našao sam svoj brod i klikere i kockicu koju sam izgubio na moru, sećaš se? I vodu sam našao... I trebalo je da hodam po dasci ili da budem mali od palube i da me zarobi kosmonautkinja... Popravio sam svemirsku letelicu! Pronašao sam tri novčića, privezak i bombonu. Pingvina kog sam zaboravio u pustinji! Morskog ježa u šumi! Zebru na pešačkom prelazu! Uspeo sam da spasim čovečanstvo. Mislite da izmišljam?

Dušanova mama daje Dušanu ranac.

DUŠAN

Gde si ga našla?!

DUŠANOVA MAMA

Ranac je bio na drvetu. Upetljao se dok je pokušavao da preleti telefonsku žicu.

DUŠAN

Ranac leti?

Dušanov tata daje Dušanu loptu.

DUŠAN

Gde je bila?

DUŠANOV TATA

Lopta je skakutala na pešačkom prelazu.

DUŠAN
Lopta skakuće?

Dušanova mama daje Dušanu patiku.

DUŠANOVA MAMA
Patika je trčala za autobusom.

DUŠAN
Patika trči?

Dušanova mama i Dušanov tata ga konačno pogledaju i primete šta još nedostaje.

DUŠANOVA MAMA
Ispao ti je zub!

DUŠANOV TATA
Kad sam ja bio njegovih godina i meni je ispao.

ZVEZDA
Ima raznih rečenica. Neke su kraće, neke duže. Neke su male, neke velike. Nekih se ne sećamo sutradan, a neke pamtimo ceo život. Bez obzira da li bile male ili velike, neke rečenice su kao svemir.

LOPTA
Kao pet fudbalskih terena.

KOCKA
Kao Keopsova piramida.

KLIKERI
Kao neotkrivena planeta.

SAT
Kao najduži dan u godini.

DUKS
Kao žica puna veša.

PINGVIN
Kao najveća peščana dina.

MORSKI JEŽ
Kao lonac pun tople supe.

ZEBRA
Kao beskonačne crno-bele pruge.

ZVEZDA

Ima raznih rečenica. A nekada nešto što ne kažemo pamtimo više od svih izgovorenih reči.

Dušanova mama, Dušanov tata i Dušan sede u istoj sobi.

Ručaju zajedno.

Kada završe sa jelom, nastave gde su stali.

ZVEZDA

Ima raznih dana. Neki traju duže od noći, a neki kraće. Dva puta svake godine, dan i noć traju isto. A ima dana koji će trajati sve dok postoji sećanje. Iako svi traju isto, nekim danima odemo dalje nego što smo bili ikada pre. Čak i ako ne mrdnemo iz svoje sobe.

Svemirski jedrenjak preleće (ili plovi) pored Zemlje.

ZVEZDA

Ovo je bila priča o jednom posebnom dečaku, običnom kao i svako drugo dete koje je posebno. Morao je sve da izgubi na dan - omiljenu igračku, kliker, figuricu, loptu, duks, ranac, jedrenjak, zvezdu... Da bi, na kraju, pronašao nešto što je zamalo zauvek izgubio.

Zvezdano nebo napravljeno od zvezdica nalepnica je na plafonu.

ZVEZDA

Svake noći, na nebu i na plafonu, sija jedna Zvezda nalepnica - sjajnija od svih ostalih.

Jedna zvezda sija sjajnije od svih ostalih.

Počinje novi dan.

A novi dan počinje kao i svaki drugi.

Ipak, nešto je drugačije.

Ne nešto čega ima.

Već nešto čega nema.

Ne čuje se alarm.

Umesto da zakopčavaju, zatvaraju, zakuvavaju, pakuju...

Pripremaju se za avanturu tako što Dušanova mama oblači svemirsko odelo.

Dušanov tata stavlja mornarski šešir.

Dušan oblači jaknu.

Kosmonautkinja proverava kontrolnu tablu svemirske jedrilice.

Moreplovac proverava jedra.

Dušan se sa obe čarape seda u svemirsku jedrilicu.

Kreću negde gde nikada nisu bili pre.

KRAJ